

Reguant

Súria

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Camí rural a cal Reguant
Emlaçament A la riba dreta del Cardener, aigües avall de Súria

Coordenades:

Latitud: 41.824115493348
Longitud: 1.7501164995404
UTM Est (X): 396202
UTM Nord (Y): 4631004

Classificació

Número de fitxa 08274 - 52
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 5207-I. Aprovació definitiva comissió urbanisme 21/01/2003
Data aprovació: dt., 21/01/2003 - 12:00
Número inventari IPA 35320
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 008A00067
Fitxes associades:
Restes del molí de Reguant
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA- J.M. Huélamo

Data de registre de la fitxa: dl., 06/12/1999 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de la darrera revisió: dc., 06/10/2021 - 10:00

Descripció

El conjunt edificat es divideix en tres pisos. La planta baixa està destinada a estables, dues tines vidrades, una pica d'oli, un celler del que han desaparegut les antigues botes congrenyades, restant tan sols els sòcols que les aguantaven. Hi ha una bota amb cèrcols de ferro. Destaca d'aquesta planta el paviment de l'entrada fet de còdols disposats formant motius florals bicolors, encara que es troba parcialment cobert per una lletada de ciment. També es conserven estris propis d'una casa de pagès, com una màquina de batre, dues arades de Tarragona, una mesura d'oli, etc.. De l'observació de l'edifici es dedueix que la seva construcció presenta tres moments principals. A la part central, a l'interior, en una biga es pot llegir: 1683, data aquesta que possiblement es correspongui amb la construcció de la dependència destinada a celler. Al costat sud de la casa, existeix un celler exempt i subterrani cobert amb volta. Presenta, així mateix, un pou cobert per una construcció en forma de torre troncopiramidal al Nord de la casa. La primera planta està destinada a habitatge, destacant el menjador principal, que encara que reformat conserva el rentamans i una capelleta amb un Nen Jesús negre. També té un rellotge de tipus "Moret", amb caixa decorada. En aquest pis es conserva dins d'un armari un petit arxiu, que consta de dos llibres manuscrits enquadernats, datables al segle XVIII. A la segona planta es troben les golfes, on temps enrera, es guardava la collita. Darrera la casa està la capella, a la llinda de la porta de la qual posa "HAEC EST (creu sobre muntanya) DOMUS DEI" i la data 1778. Aquesta va patir les conseqüències de l'enfrontament de 1936. De l'altar tan sols resten alguns vestigis de la pintura mural que complementava el retaule, la fusta del qual va ser cremada. Aquestes pintures tenen els caps picats i el cos de la figura central quasi desaparegut, però semblen correspondre a Sant Cristòfol, Sant Ignasi i, tal vegada, el Sant Àngel, encara que d'aquesta darrera figura tan sols es poden veure els peus i una mica de la túnica.

Observacions:

El cognom dels actuals propietaris és el de Vinadé, encara que va pertànyer als seus avantpassats, de cognom Reguant. A Reguant es conserva el peu de paller de la casa de la Pobla. Es té informació de que existeix una col·lecció de pergamins a la casa, encara que no s'ha tingut accés a la mateixa.

Història

El nom "Reguant" es troba l'any 869 al monestir d'Arles. Sembla que aquest cognom arriba amb els nous pobladors (MAS PUJOL, 1973) La casa es data a finals del segle X (CASTELLANO, FONTS, LEÓN, 1999). Existeix un document que parla de la compra d'una vinya - datat el 6 d'abril de 1171- per part de Pere de Reguant, a la partida de Rocabertí. El venedor és Ramon de Súria i la seva muller (SOLER, 1985). Alguna reforma important es faria a l'any 1683, data que apareix en una biga al costat del celler. Com ja s'ha dit, hi ha una capella dedicada a Sant Ignasi i al Sant Àngel, que presenta una data a la llinda de la porta de 1778. Va ser beneïda el 22 de febrer de 1779 per Mn. Canals, rector de Súria (REGUANT, s.d.). El 26 de maig de 1847 es va beneir de nou, aquesta vegada de mans del vicari de Súria, aleshores Mn. Jaume Oliveres, després de la seva restauració (REGUANT, CASTELLANO, 1980). Un cens de 1860 refereix l'existència de tres edificacions, essent una d'elles de tres plantes (el seu aspecte actual deu ser molt similar al de llavors) REGUANT, CASTELLANO, 1980). Un inventari de 1870 dona una imatge interessant del

celler de la casa: "en lo salle que es troba entran a casa a ma dreta existejan set botas de las cuales cinch estan colocadas al frente de la porta de dit salle y las dos restans a la banda mateixa de la porta. Ditas botas poden contenir: la primera del frente 19 cargas de vi, la segona 24, la tercera 27, la cuarta 40 y la quinta 28. Las dos de la banda de la porta son per vinagre y la una pot contenir unas 4 cargas y la altre, dos. En lo primer salle que es troba entran a casa a ma esquerra existeixen tres botes que comensan per la ma esquerra contenen la primera 1 carga, la segona tambe y la tercera 2 cargas. En lo rebost del pasado existeixen dos botas de carga, un carratell de vi blanch ransi de 30 setzens y un altra carratell que hi cap mixa arroba de aiguardent existeixen set aixetes" (REGUANT, s.d.). Per cert, que aquestes botes, sense dubte congregades, encara restaven a la casa en aquest segle, en que van ser estallades pel pare del propietari actual. Entre 1871 i 1873 es mencionen quatre capelles obertes al culte i un oratori privat al terme de Súria. Una d'aquestes era la de Sant Ignasi, cremada l'any 1936. (REGUANT, s.d.). En un cens de 1877 apareix com a caseriu de Reguant de tres edificacions, dos d'un pisos i una de tres pisos, una habitada i dos no. En un cens de 1887, era habitada per set persones (REGUANT, CASTELLANO, 1980). El 1890 s'anuncien en un llibre de viticultura apareixen "colliters i elaboradors de vins negres per a la exportació" de Súria Josep Reguant i Quer, Ramon Sivila Rivera, Josep Surribas Vila i Ramon Jané Lladó (REGUANT, 1988). Existeix una corrandà popular que fa referència a aquest mas "Costafreda, la Taverna / Mas Pujol venen el vi / a Reguant toquen la flauta / i al molí el violí // A can Torres filen borres / a can Gras filen borràs / les noies de Costafreda / no saben cosir un pedaç / a ca l'Abadal el timbal / a cal Mero el pandero / a cal Minguet, el clarinet / i a cal Daina, la samfaina" (Referència de Jaume Guilà i Castellà i Josep Peramiquel i Cordò). L'any 1930 la capella era dedicada al Sant Àngel de la Guarda (LLADÓ, 1993C), encara que abans estava dedicada a Sant Ignasi.

Bibliografia

CASTELLANO, Albert; FONTS, Jordi; LEÓN, Joan (eds) (1999) Sender de Súria. Volta al terme municipal. Variant de Coaner. Variant dels llacs d'Argençola, Súria, Centre Excursionista de Súria.

CASTELLANO, A.; MASSANA, I.; REGUANT, J. (1983) Súria. Km. 0, Súria.

CATÀLEG (inèdit). Catàleg del Grup de Recerca i Conservació del Patrimoni del Centre Excursionista de Súria.

GAVÍN, Josep M. (1979) Bages (Inventari d'esglésies núm. 5). Valldoreix: Arxiu Gavín.

LLADÓ I RAMONET, Josep (1993C) "Súria" extret del Butlletí del Centre Excursionista de la Comarca del Bages, núm. 137 (1930) pp. 30-35 a Cererols, mil anys d'història (993-1993), pp. 19-25, Súria, Ajuntament de Súria i Associació d'Amics i Veïns de Cererols.

MAS PUJOL (1973) Mas Pujol: mil anys d'història, Full mecanografiat, Súria.

REGUANT i AGUT, Josep (s.d.) Súria. 1871-1873, Memòria de Llicenciatura, Barcelona, Universitat de Barcelona.

REGUANT i AGUT, Josep (1988) "Súria", Història de les comarques de Catalunya. Bages". Volum II, pp. 475-502, Manresa, Edicions Parcir, Edicions selectes.

REGUANT, Josep; CASTELLANO, Albert (1980) Súria insòlita. Col·lecció de textos de la exposició duta a terme pel Banc de Madrid i les Joventuts Musicals de Súria.

SOLER I CLARIANA, Pau (1985) Súria, el meu poble. Súria.

